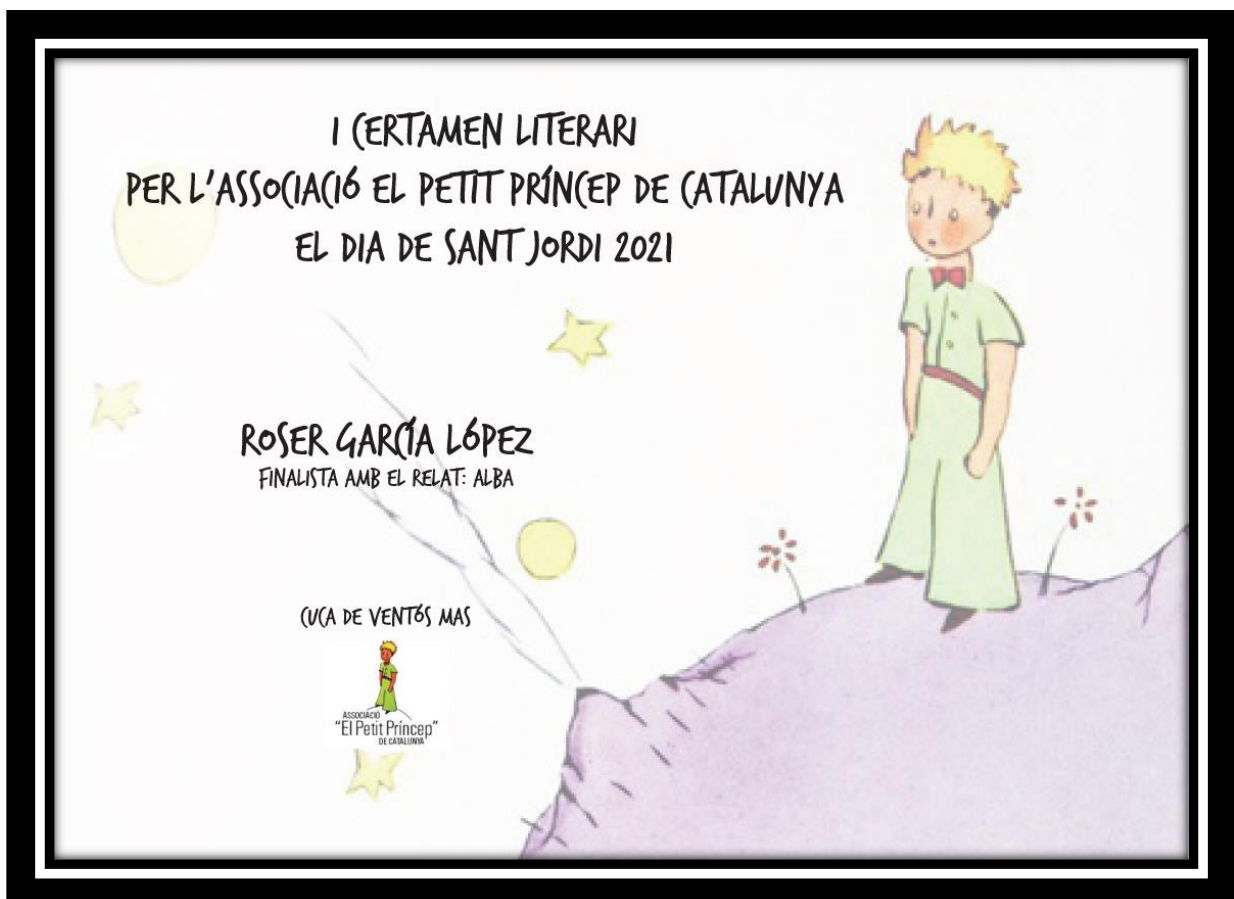
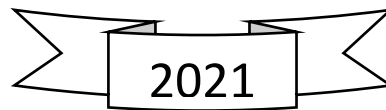

Associació El "Petit Príncep" de Catalunya

Obra finalista

Alba

Ella i jo érem amigues. Havíem aprofitat el temps juntes i també l'havíem perdut, amb el plaer que dona estar estirades a la sorra de la platja sense res més a fer que escoltar la remor de les onades contra la sorra, guaitar el vol de les gavines i el blau del cel. Ens fèiem confidències i rèiem de tot. I força.

*Les ones del mar
s'acosten a la platja
amb suau cadència,
petó d'escuma blanca
entre el mar i la terra.*

Va fer una conferència d'un curs de pedagogia operatòria sobre els signes de puntuació, ja fa uns quants anys. Explicava la importància dels punts i de les comes en els textos escrits i a mi m'interessava. Quan va acabar jo em vaig apropar a fer-li una pregunta i així va ser com ens vam conèixer.

La vida ens va tornar a trobar poc després assegudes de costat en una coral de mestres, plenes de joventut i d'esperances. Amb tot el temps del món a les butxaques i disposades a gaudir-lo. Allò va ser l'inici d'una amistat compartida i desitjada que va perdurar fins al seu final.

*Mort no esperada.
Després de tanta lluita,
esclat de pena,
ferida que no cura,
serenitat apresada.*

Sabíem que habitàvem el mateix planeta, els paisatges que transitàvem juntes ens eren familiars, les cases conegudes. Ens unia l'olor de la mimosa, les magranes. I les paraules. I els silencis. I les cançons. Teníem la immensa alegria de saber-nos necessàries i de necessitar-nos. Sentiments semblants

*Veníem pel camí mirant la lluna,
cireres a les galtes i a les mans
i a la mirada, estrelles.*

Sabiem el que desitjàvem i ho compartíem. Jo vull aprimar-me, deia. Faré el règim de la carxofa i després confessava la gana que passava i com se saltava tots els règims que encetava. I rèiem. I anàvem a comprar un croissant de xocolata per oblidar

Parlàvem de tot, dels fills, de la feina, dels viatges, dels problemes i cercàvem juntes les solucions possibles. Em despertava amb els seus correus, sempre originals i de bon mestratge i m'anava a dormir amb el seu bona nit, descansa. Al seu cor noble no li calien ulleres per copsar tot el que és essencial i no es pot veure amb els ulls.

*El pas era lleuger,
la brisa dolça acaronent la cara,
els arbres, només ombres.*

Les cicatrius que cobreixen el nostre cos estan impregnades de l'or que conforma la bondat, la humilitat, l'agraïment i la responsabilitat. I l'acceptació de tot allò que és insondable, que ens fa més forts i que s'escapa de les nostres possibilitats per a poder-lo canviar.

Va marxar, sense cap avís previ. I la terra va semblar que tremolava sota els meus peus i el que sentia em van conduir a una tristesa infinita. De cop se'm va fer present que d'ella no en quedava res, només el temps compartit, l'aprofitat i el perdut. Algunes fotos. I les vivències. I les paraules. El seu lloc ben buit.

*En cada racó
després de viure dempeus
la mort ens vetlla.*

El meu interior ben buit també. L'aire del desert em va ocupar l'ànima i aleshores em vaig fer conscient que tots els que l'havíem conegut érem una mica més pobres, una mica més orfes, amb aquella sensació de pèrdua, amb aquell sentiment d'absència.

La seva preciosa vida ara és una espurna en una estrella i el que va passar és fora de l'horitzó d'esdeveniments que es poden analitzar o comprendre. I quan la nit arriba se'm rebel·len els pensaments més dolços. El món s'ha adormit i només hi ha silenci entre el cel i el seu record.

*Avui parlarem amb silencis estel·lars,
ens mourem al ritme de la lluna
i perseguirem les passes en el vent.
La gola s'empassarà les paraules mai dites.
La mirada esdevindrà humida
i el braç no agafarà mai més el seu braç.*

El temps ha anat avançant en la seva marxa inexorable. Les onades continuen llepant la sorra de la platja i les gavines volen i descansen al sol com han fet sempre. La mimosa continua florint i les magranes són igual de dolces i, malgrat que l'Alba ja no hi és, la vida segueix el seu camí.

Títol del treball : Alba

Capítol a que es refereix l'escrit : el XXI

Nom i cognoms de l'autora : Roser Garcia López

Edat : 66

Adreça : c/ Berlín, 39 08014 - Barcelona

Telèfon : 649 267 705

Petit apunt biogràfic i justificació del capítol escollit :

Nascuda a Barcelona, l'any 1954, he treballat de mestra durant 42 anys i a l'arxiu municipal contemporani durant tres anys més. Actualment jubilada.

Des de l'any 1989 col·lecciono El petit príncep en tots els idiomes que puc aconseguir viatjant. També m'encanta que me'l regalin els meus amics quan viatgen. Cada llibre de la col·lecció és especial, perquè té la seva història darrera.

M'interessa i m'agrada la música, l'art, la literatura, el cine i el teatre. He triat el capítol que tracta de l'amistat. És un dels que més m'agrada, precisament pel tema que tracta i per això he volgut dedicar a la meva amiga aquest escrit.